

TRATATUL NORD-ATLANTIC

Washington DC, 4 aprilie 1949

Statele care sunt parte a prezentului Tratat își reafirmă credința în obiectivele și principiile Cartei Națiunilor Unite, precum și dorința lor de a conviețui în pace cu toate popoarele și guvernele. Ele sunt angajate în salvagardarea libertății, a moștenirii comune și a civilizațiilor popoarelor pe care le reprezintă, pe baza principiilor democrației, libertății individuale și a literei legii. Ele caută să promoveze stabilitatea și bunăstarea zonei nord-atlantice. Ele sunt hotărâte să își unească eforturile în scopul apărării colective și al păstrării păcii și securității. Astfel, ele sunt de acord cu prezentul Tratat Nord-Atlantic:

ARTICOLUL 1

Părțile se angajează, conform prevederilor din Carta Națiunilor Unite, să rezolve prin mijloace pașnice orice dispută internațională în care ar putea fi implicate, astfel încât să nu aducă atingere păcii, securității și dreptului internațional și să se abțină să recurgă în relațiile internaționale la amenințarea cu forța sau la folosirea forței, în vreun mod incompatibil cu obiectivele Națiunilor Unite.

ARTICOLUL 2

Părțile vor contribui la dezvoltarea continuă a relațiilor internaționale de pace și prietenie prin consolidarea instituțiilor libere, prin facilitarea unei mai bune înțelegeri a principiilor pe baza cărora sunt fondate aceste instituții și prin promovarea condițiilor de asigurare a stabilității și bunăstării. Ele vor căuta să elimine conflictele din politicile lor economice internaționale și vor încuraja colaborarea economică bilaterală sau multilaterală.

ARTICOLUL 3

Pentru a îndeplini mai eficient obiectivele acestui Tratat, Părțile, separat sau împreună, prin intermediul auto-ajutorării și al sprijinului reciproc continue, își vor menține și își vor dezvolta capacitatea individuală și cea colectivă de rezistență în fața unui atac armat.

ARTICOLUL 4

Părțile vor avea consultări comune ori de câte ori vreuna dintre ele va considera că este amenințată integritatea teritorială, independența politică sau securitatea vreuneia dintre Părți.

ARTICOLUL 5

Părțile convin că un atac armat împotriva uneia sau mai multora dintre ele, în Europa sau în America de Nord, va fi considerat un atac împotriva tuturor și, în consecință, sunt de acord ca, dacă are loc asemenea atac armat, fiecare dintre ele, în exercitarea dreptului la auto-apărare individuală sau colectivă recunoscut prin Articolul 51 din Carta Națiunilor Unite, va sprijini Partea sau Părțile atacate prin efectuarea imediată, individual sau de comun acord cu celelalte Părți, a

oricărei acțiuni pe care o consideră necesară, inclusiv folosirea forței armate, pentru restabilirea și menținerea securității zonei nord-atlantice.

Orice astfel de atac armat și toate măsurile adoptate ca rezultat al acestuia vor trebui raportate imediat Consiliului de Securitate. Aceste măsuri vor înceta după ce Consiliul de Securitate va adopta măsurile necesare pentru restabilirea și menținerea păcii și securității internaționale.

ARTICOLUL 6¹

În scopul aplicării Articolului 5, un atac armat asupra uneia sau mai multora dintre Părți se consideră că include un atac armat:

- pe teritoriul oricărei Părți în Europa sau America de Nord, în Departamentele algeriene ale Franței², pe teritoriul Turciei sau pe insulele aflate sub jurisdicția oricărei Părți din zona nord-atlantică, la nord de Tropicul Cancerului;
- asupra forțelor terestre, navale sau aeriene ale oricărei Părți, care se află pe sau deasupra acestor teritorii, sau în oricare zonă a Europei în care forțele de ocupație ale uneia dintre Părți erau staționate la data intrării în vigoare a acestui Tratat, sau pe Marea Mediterană ori în zona nord-atlantică aflată la nord de Tropicul Cancerului.

¹ Definiția teritoriilor cărora li se aplică Articolul 5 a fost revizuită de către Articolul 2 al Protocolului la Tratatul Nord-Atlantic, odată cu aderarea Greciei și Turciei, semnată la data de 22 octombrie 1951.

² La data de 16 ianuarie 1963, Consiliul Nord-Atlantic a luat notă de faptul că, în ceea ce privește fostele departamente algeriene ale Franței, clauzele relevante ale acestui tratat au devenit inaplicabile începând cu data de 3 iulie 1962.

ARTICOLUL 7

Tratatul nu afectează și nu va fi interpretat ca afectând în nici un fel drepturile și obligațiile care decurg din Carta Părților care sunt membre ale Națiunilor Unite, sau responsabilitatea principală a Consiliului de Securitate de menținere a păcii și securității internaționale.

ARTICOLUL 8

Fiecare Parte declară că nici una din obligațiile internaționale, aflate în vigoare la un moment dat între ea și oricare din celelalte Părți sau un al treilea stat, nu este în contradicție cu prevederile prezentului Tratat și se angajează să nu își asume nici o obligație internațională aflată în conflict cu acest Tratat.

ARTICOLUL 9

Prin prezentul, Părțile înființează un Consiliu în cadrul căruia fiecare va fi reprezentată în procesul de analiză a problemelor referitoare la implementarea acestui Tratat. Consiliul va fi astfel organizat încât să fie capabil să se reunească prompt și în orice împrejurare. Consiliul va constitui atâtea organisme subsidiare cât este necesar; în primul rând, va înființa de urgență un comitet al apărării care va recomanda măsurile de implementare a Articolelor 3 și 5.

ARTICOLUL 10

Prin acord unanim, părțile pot să invite să adere la acest Tratat orice alt stat european aflat în poziția de a urma principiile acestui Tratat și de a contribui la securitatea zonei nord-atlantice, să adere la acest Tratat. Orice stat astfel invitat

poate deveni parte la Tratat, în urma depunerii la guvernul Statelor Unite ale Americii a documentului de aderare. Guvernul Statelor Unite ale Americii va notifica fiecare Parte în legătură cu depunerea fiecărui astfel de document de aderare.

ARTICOLUL 11

Acest Tratat va fi ratificat și prevederile sale vor fi îndeplinite de către Părți, în conformitate cu regulile constituționale respective. Documentele de ratificare vor fi depuse cât mai curând la guvernul Statelor Unite ale Americii, care îi va notifica pe toți ceilalți semnatori în legătură cu fiecare depunere. Tratatul va intra în vigoare între statele care l-au ratificat, imediat ce se va depune ratificarea de către majoritatea semnatarilor, incluzând ratificările Belgiei, Canadei, Franței, Luxemburgului, Olandei, Marii Britanii și Statelor Unite, și va intra în vigoare, cu privire la alte State, la data depunerii ratificărilor lor.³

³ Tratatul a intrat în vigoare la data de 24 august 1949, după depunerea ratificărilor din partea tuturor statelor semnatare.

ARTICOLUL 12

După zece ani de la intrarea în vigoare a Tratatului, sau la orice dată ulterioară, Părțile, la cererea oricăreia dintre ele, se vor consulta în scopul revizuirii Tratatului, luând în considerare factorii care la vremea respectivă afectează pacea și securitatea în zona nord-atlantică, inclusiv dezvoltarea de acorduri universale sau regionale, conform Cartei Națiunilor Unite, pentru menținerea păcii și securității internaționale.

ARTICOLUL 13

După douăzeci de ani de la intrarea în vigoare a Tratatului, oricare Parte poate să se retragă din cadrul acestuia la un an de la depunerea notificării de denunțare la guvernul Statelor Unite ale Americii, care va informa guvernele celorlalte Părți în legătură cu depunerea fiecărei astfel de notificări de denunțare.

ARTICOLUL 14

Acest Tratat, ale cărui variante în limba engleză sau franceză sunt în mod egal autentice, va fi depozitat în arhivele guvernului Statelor Unite ale Americii.

Copii autorizate conforme vor fi transmise de către acest guvern celorlalte guverne semnatare.